

Kraskovka

Časopis Spojenej školy Púchov 2/2019-20

* Zábava

* Kultúra

* Štúdium

* Pre každého niečo

* Vtipy

* Záľuby

* Šport

STREDOŠKOLSKÝ OBČASNÍK

Zima...

Nie je novinkou, že v poradí druhé číslo časopisu v tomto školskom roku bude patriť zimnému obdobiu. Lepšie povedané, tomu, čo sa v zimnom období udialo. Pripomenieme si Vianoce, akcie pred nimi i po nich, predstavia sa nám niektorí zo žiakov a nebude chýbať ani novoročný príhovor pani riaditeľky.

No a na čo sa ešte môžete tešiť? Báseň a príbeh z vlastnej tvorby žiakov, jazykové okienko, športové udalosti, vtipy a zábava.

Zostáva už len popriať si, aby nám nezamrzla tlačiareň a tohtoročná zima aby priniesla len milé zážitky a veselé spomienky.

-mh-

OBSAH

- A máme tu rok 2020! 3
- Stužkové slávnosti 4-5
- Príanie 6
- Jazykové okienko 7
- Varovanie 8-9
- Študenti a ich záľuby 10
- Deň otvorených dverí 11
- Ocenenie najlepších študentov 12
- Udalosti tohtoročnej zimy 13-15
- Interview 16
- Zo športu 17-18
- Zábava 19

A máme tu rok 2020!

Začal sa nám nový rok 2020. Preto využívam prvú stranu nášho školského časopisu, aby som Vám zaželala veľa zdravia, šťastia, úspechov a predovšetkým veľa pozitívnej energie.

O energii sa chcem aj trochu rozpísať.

Naša škola je strednou školou s technickým zameraním. A tak veľmi dobre vieme, že všetko, čo existuje v našom hmotnom aj nehmotnom svete, všetko, čo vidíme, aj čo nevidíme, je výsledkom rôznej formy tej istej energie. To vyhlásil na záver svojej teórie relativity génus Albert Einstein.

Ja Vám chcem do tohto roka popriať veľa, veľa energie pozitívnej.

Pozitívna energia sa dá vyrobiť nenáročným spôsobom, ale aj procesom ťažším.

Medzi tie nenáročné spôsoby patrí pozeráť sa na svet kladne, veselo, nerobiť si ťažkú hlavu z vecí, ktoré sa nedajú zmeniť.

Ale existujú aj spôsoby náročnejšie. Napríklad zdolávanie prekážok. Či už pri učení, keď si treba sadnúť ku knihe, trénovať na odbornom výcviku zručnosť, ktorá sa na prvýkrát nepodarí. Keď si treba lámať jazyk pri slovíčkach a gramatike v cudzom jazyku.

Keď musíme vstávať na ranné tréningy, behať, posilňovať, stíhať školu....

Na prvý pohľad sa zdá, že sú to skôr požierači energie, nie jej zdroje. No ten prvý pohľad je klamlivý. Ak využijeme energiu na správne veci, ak minieme časť energie na prekonávanie prekážok, na prekonávanie seba samých, v konečnej fáze naakumulujeme množstvo tej správnej energie, ktorá bude schopná posúvať Vás, svet a možno aj celý vesmír!

Tak, milí čitatelia, nech sa v roku 2020 všetko hýbe len pod vplyvom tej správne nazhromaždenej energie!

Ing. Lenka Janciková, riaditeľka školy

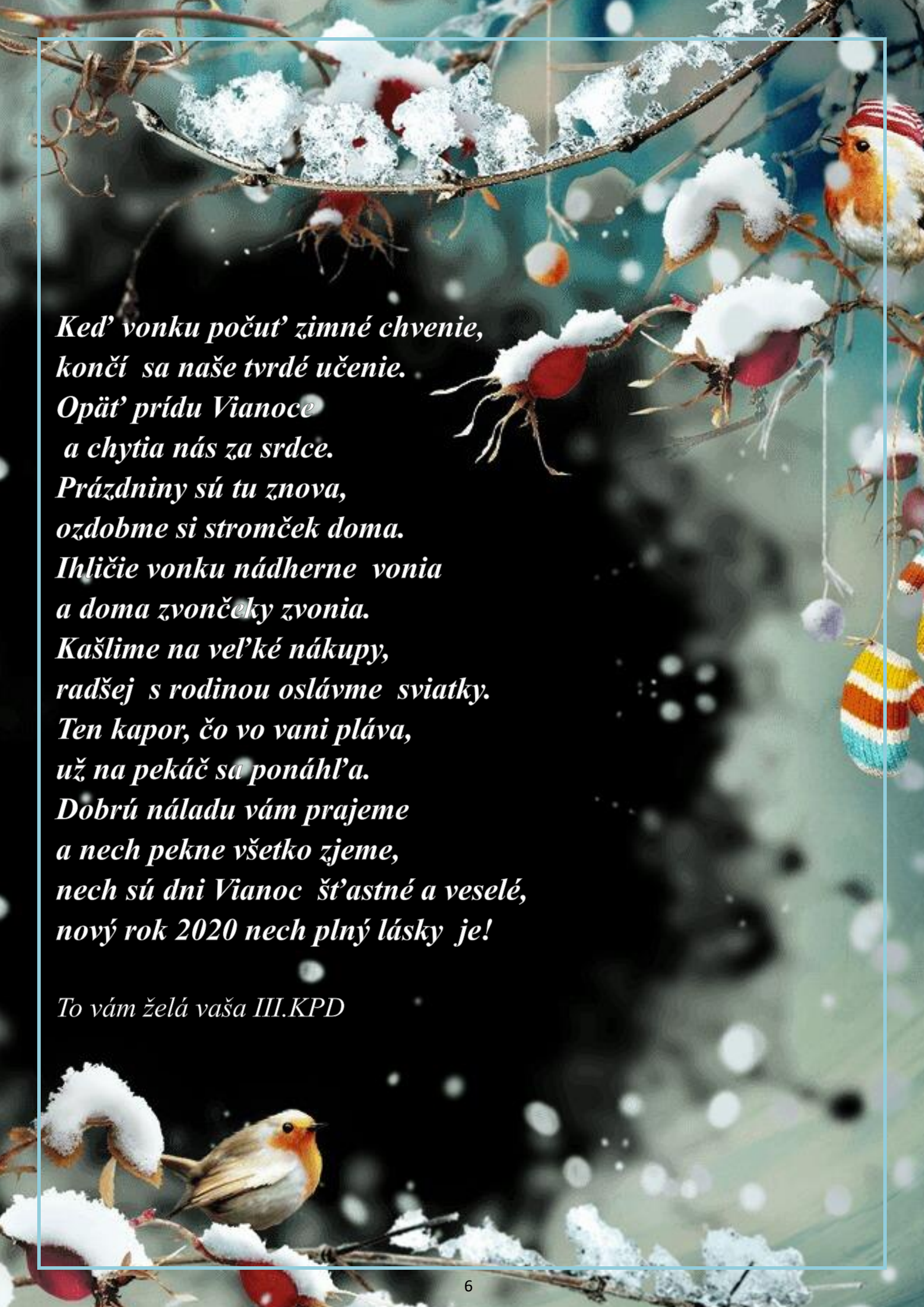
Stužkové slávnosti

Trieda IV.MMN si 25. október 2019 zapamätá navždy. V ten deň dostali od triednej učiteľky Mgr. Aleny Hajdukovej na svoju hrud' zelené stužky, ktoré, ako vieme, sú symbolom nádeje. Podľa nich každý vie, že ich nositeľov čaká skúška dospelosti, maturita. V krásnych priestoroch Divadla Púchov sa tak 16 mechatronikov a 12 nastavovačov spolu s pozvanými vyučujúcimi, rodičmi, súrodencami a priateľkami dobre zabavilo. Navždy sa zachová v ich pamäti stužková.

Stužková slávnosť IV.OVS triedy sa konala 8.novembra 2019. Keďže sme ako trieda spojení prvý (a teda aj posledný :D) rok, bolo to pre nás jedno veľké prekvapenie. Kopy stresu z nás opadli až v momente, kedy nám na hrudiach pribudli zelené stužky s našimi menami. V tej chvíli sme si taktiež uvedomili, že tá pravá dospelosť a maturitné skúšky sa blížia bleskovými krokmi. Sme pripravení? Nemusíme sa báť, pretože nás sprevádza úžasná pani učiteľka, vďaka ktorej sme si stužkovú užili ako jednu veľkú párty. Najviac som sa zabavila na „stretávke po 49 rokoch 😊“. Uvidíme, či to bude aj realita 😊. Každopádne to bola najlepšia stužková na svete 😊.

*Ked' vonku počuť zimné chvenie,
končí sa naše tvrdé učenie.
Opäť prídu Vianoce
a chytia nás za srdce.
Prázdniny sú tu znova,
ozdobme si stromček doma.
Ihličie vonku nádherne vonia
a doma zvončeky zvonja.
Kašlime na veľké nákupy,
radšej s rodinou oslávme sviatky.
Ten kapor, čo vo vani pláva,
už na pekáč sa ponáhl'a.
Dobrú náladu vám prajeme
a nech pekne všetko zjeme,
nech sú dni Vianoc šťastné a veselé,
nový rok 2020 nech plný lásky je!*

To vám želá vaša III.KPD

Grand Canyon National Park

Grand Canyon National Park is really GRAND. It is huge, great and stupendous. There are many pictures about it on the Internet or in books.

Grand Canyon National Park is the deepest and most impressive part of the gorge panorama, which was formed by the Colorado River about 10 million years ago. Its area is 4934 km². Only extremely resistant plants and animals can survive in the area of the Grand Canyon. There are different kinds of cacti and bushes, rattles, scorpions and black widows. Only a few kind of fishes live in the Colorado River. Iguanas, toads and frogs live on its banks. In some places there are also beavers and otters. Forests on the northern and southern edges are a suitable environment for many kinds of plants and animals.

A Few Interesting Facts About the Park:

- The most dramatic rim view: Lipan Point;
- The best scenic drive: Desert View Drive;
- The best historic building: Hermits rest;
- Best place to picnic: Vista Encantadora;
- The best bike ride: Hermits Rest Route in summer;
- The best rim walk: Greenway between Yavapai and Mother Points;
- The best day hike below the rim: Plateau Point Trail;
- The best corridor trail: North Kaibab;
- The best active vacation: Oar-powered raft trips through Grand Canyon.

So, you can visit the park if you love adventures and don't forget to send us a postcard☺

Varovanie

(Začiatok poviedky Nelly Mičudovej)

Od 2. Svetovej vojny ubehlo už niekoľko dní. Svet, ľudia a všetko živé sa spamätáva z brutálneho vraždenia, ničenia a krviprelievania. Dážď zmyl krv z budov a rieky odplavili mŕtvych, ktorých nikto nenašiel. Pôda je nasiaknutá toľkou krvou, že už ani vodu nechce prijať. Kvôli tomu sú aj na niektorých miestach záplavy. Lesy sú zničené, pôda udupaná, stromy popadané a niekde sa dá nájsť ešte nejaká vojenská technika. Svet je zničený a bude trvať veľmi dlho, pokiaľ sa vráti do starých koľají. No, budeme radi, ak sa to zlepší. Možno to bude horšie ako to bolo doteraz. A navyše je deň D, kedy poviem celému svetu, čo si myslím. Teda konečne pravdu.

Dnes je 8. 9. 1945, sú to presne štyri mesiace, čo Nemecko kapitulovalo. V Európe nastal mier. Bohužiaľ, nie svetový. Spojené štáty americké a Japonsko neustále bojovalo. Pred šiestimi dňami sa Japonsko vzdalo, lebo sme na ich dve mestá Hirošimu a Nagasaki zhodili atómové bomby.

Dnes je veľmi teplý deň. Slnko je vysoko na oblohe a spoločnosť mu robí pár bielych mráčikov. Pofukuje slabý chladný vietor a hrá sa s listami na stromoch. Na Washingtonskom námestí stojí veľké pódium a sú na ňom uložené stoličky, ktoré tvoria pás. Kúsok pred nimi sú dva mikrofóny, pripnuté k stojanom. Pódium je ohradené stuhami a tie sa tiahnu po chodníku, na ktorom je položený červený koberec, až k ceste. Okolo stúh sa zhromažďujú ľudia a vytvárajú obrovský dav. Každú minútu a hodinu ich prichádzajú tisíce a tisíce. Polovica z nich sú novinári, draví supy, ktorí čakajú na kus mäsa, teda novinky. Tí odvážnejší vykrikujú škaredé veci a milióny otázok vojakom a policajtom, ktorí strážia celé námestie. Majú tu obrnené vozidlá, v rukách držia ťažké zbrane a sledujú okolie. Na sebe majú hrubú výstroj a niektorí z nich si pre istotu zobrali aj štíty. Títo vojaci a policajti dostali na dnes mimoriadne dôležitú úlohu, ktorú musia splniť. Chcú, aby dnes prebehlo všetko dobre a hlavne bez problémov. Ľudia sa medzi sebou nervózne rozprávajú, až niekto z nich vykrikuje: „Pozrite sa! Už prichádzajú!“ Nastane ticho a všetci pozerú na cestu.

Spomedzi budov vyjdú policajné autá so zapnutými majákmi. Za nimi idú štyri čierne autá a majú na anténach pripnuté americké vlajky. Na kapotách majú znak americkej armády. Za nimi idú ďalšie policajné autá. Po dvoch minútach zastavia pri červenom koberci a hneď sa k autám postaví ozbrojení vojaci. Ľudia sú takí napätí, že ani nedýchajú. Čakajú na to, čo sa bude diať. Dvere na prvých dvoch autách sa otvoria a vystúpia z nich dvanásť najvyšších vojenských generálov Spojených štátov amerických. Majú na sebe nádherné zelené uniformy. Na hrudi im žiaria vyznamenania a na pleciach znak hodnosti. Na hlavách majú čiapky takej istej farby, ako majú uniformy. Sú to starší páni, niektorí majú okolo šesťdesiat rokov a viac.

Z tretieho auta vystúpia dvaja muži. Majú také isté uniformy ako generáli, ale majú menej ocenení. Namiesto generálnej hodnosti im na hrudi a pleciach žiari kapitánska hodnosť. Majú okolo tridsať rokov.

A zo štvrtého auta vystúpi muž. Má na sebe úplne inú uniformu ako kapitáni a generáli. Tiež má zopár ocenení, ale na hrudi mu žiari červený kríž v bielom kruhu. Je to zdravotník z armády. Má tiež okolo tridsať rokov. Na jeho tvári vidieť nepokoj, ktorý sa snaží zakryť úsmevom. V skutočnosti to prezrádzajú jeho oči... je v nich vidieť strach.

Nezavrel dvere, iba vystrel ruku. Zopár ľudí zhíklo, keď videli, kto chytil zdravotníkovu ruku a vystúpil z auta. Hrobové ticho prestalo a vystriedal ho šum. Zdravotník pomohol žene vystúpiť z auta, pretože asi mala nejaké zdravotné problémy. Mala nádhernú uniformu. Nebola obyčajná, bola to kapitánska uniforma. Na hrudi mala omnoho viac ocenení ako tí dvaja. Mala dlhé, hnedé, rozpustené vlasy a na hlave mala klobúčik, ktorý patril k uniforme. Bola chudá, pekná a vysoká. Nikto by nepovedal, že je to jedna z kapitánov americkej armády. Navyše žena! Kde sme sa to dostali v týchto 45. rokoch?

A to som bola ja... Nellia Adams. Muž mi ponúkol rameno a ja som ho prijala. Všetci pozreli na seba a vykročili po červenom koberci k pódiu. Pár vojakov pozeralo na mňa. Nevyzerali prekvapene, že ma vidia. Novinári a ľudia sa hneď postavili bližšie k stužkám a začali vykrikovať jednu otázku za druhou:

„Kto je tá žena?“

„Žena a kapitánka v americkej armáde?“

Alebo som tiež počula aj toto: „Sú 45. Roky, a vy dovoľíte žene robiť mužskú prácu?“

Otázky som iba počúvala a pozerala som, kto všetko ich kladie. Neodpovedala som im, len som rozmýšľala nad odpoveďami. Teraz nie je na otázky vôbec čas. Neskôr bude na takéto veci dosť času. Keď sme už boli zopár metrov od pódia, zle som dostupila na ľavú nohu. Pevne som chytila Stephenovi rameno a od bolesti som zaťala zuby. Snažila som sa pousmiať, aby som to nedala veľmi najavo. Ale, bohužiaľ, nedalo sa to. Na tej nohe som mala vážne zranenia z vojny a stále som cítila strašnú bolesť. Je pravda, že prešli asi štyri mesiace, odkedy sme sa vrátili. Ale zranenie sa len trochu zahojilo. Mála som na nohe obvaz, ale bol trochu vyššie, aby mi ho nebolo spod sukne vidieť. Dala som si aj menšie topánky na opätku, ale asi to nebol dobrý nápad.

„Si v poriadku?“

Pozrela som do Stephenových vystrašených očí a cez bolesť som sa znova pokúsila o úsmev.

„Áno, len som trochu zle dostupila.“

On si ma rýchlo prezrel zrakom, a keď si pomyslel, že je to v poriadku, pozrel pred seba. Ja som si od úľavy vydýchla. *(Pokračovanie nabudúce.)*

Študenti a ich záľuby

Milan Holišík (17) nám svoje záľuby prezradil a my mu prajeme, nech má úspech a nech sa mu darí uskutočňovať svoje sny ☺

Strednú školu som si vyberal z hľadiska kvality, dlhoročnej tradície a oblasti štúdia. Mojm prvým snom bolo riadenie hotela. Ale s pribúdajúcim vekom a vzhľadom na moje výborné výsledky aj v dejepise, mi padla do oka archeológia. Lenže práve táto oblasť bola neperspektívna a nakoniec mi zavoňali prírodné vedy – hlavne chémia.

Bolo rozhodnuté. Vydal som sa teda chemickým smerom na odbor, ktorý je jedinečný a plný poznatkov a tajov farmácie, chemického priemyslu a potravín.

Keďže naša škola bola jediná možnosť. Ale nemôžem sa denno-denne čakať na informatiku. Pretože chodiť na bolo jednoducho „proti srsti.“ z prvého dňa, čo som nastúpil doteraz.

Svoj voľný čas vyplňam literatúry, cestovaním a prírodných pamiatkach, a koláčov (predsa je to na mne a iných podujatí,...

Od deviateho ročníka venujem chemickej olympiáde. olympiádu zo slovenského **CHEMICKÁ OLYMPIÁDA**

CHO spočíva v teoretických a praktických poznatkoch o všeobecnej, organickej, anorganickej a analytickej chémii, neskôr i biochémií a fyzikálnej chémii. Celá olympiáda začína domácim kolom – oboznámením sa s témou, ďalej pokračuje školským a krajským. Vo vyšších kategóriách je postup do celoštátneho a medzinárodného kola.

CHO je pestrým obohatením môjho štúdia, kde ideme nad rámec VŠVP. Skúmame a „rýpeme“ hlbšie a hlbšie do tajov chémie, dívame sa na svet z iného uhla pohľadu a je priam fascinujúce

pozorovať a študovať tento úžasný makro- aj mikrosvet. Je to zároveň oblasť, kde možno uplatniť myšlienku pomoci ľuďom svojou činnosťou a objaviť veľa nového.

Celá príprava sa koná v chemickom laboratóriu so špeciálnymi prístrojmi, ako sú napr.: analytické váhy, Muflova pec, refraktometer, spektroskop, pH meter, topné hniezdo,...

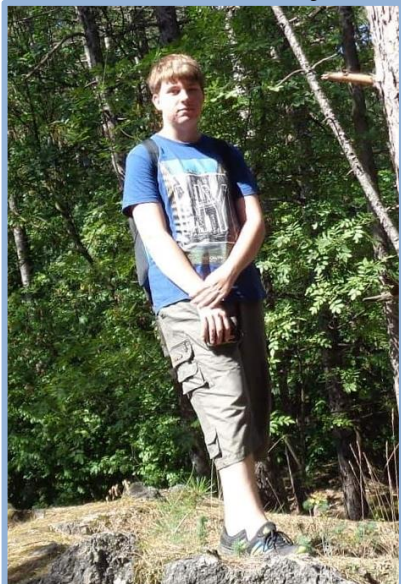
Všetky múdrosti vedy sú zhrnuté v odbornej literatúre – napr. od autora Gaža Jána, a pod. Mojou motiváciou je predovšetkým vynikajúci kolektív a profesori na našej škole, rodina a „chtíč“ urobiť diery do sveta. Ale aj udalosti vo svete, ktoré by potrebovali reformu. A k nej sa musím prepracovať. V budúcnosti by som sa chcel dostať do výskumu, pravdepodobne v oblasti farmácie. Kto je „buchnutý“ do chémie a chce získať široký záber vedomostí zo spektra chemického, farmaceutického a potravinárskeho priemyslu, nech ide študovať odbor chemická informatika ☺.

v okolí, nemal som inú sťažovať. Netrpezlivo som otvorenie odboru - chemická SPŠ v Považskej Bystrici mi Naozaj mi ten úžasný pocit na pôdu našej školy, ostal až

čítaním, a to najmä náučnej s kamarátmi po kultúrnych pečením sladkého pečiva vidno ☺), navštevovaním kín

základnej školy sa aktívne Každý rok skúšam aj jazyka.

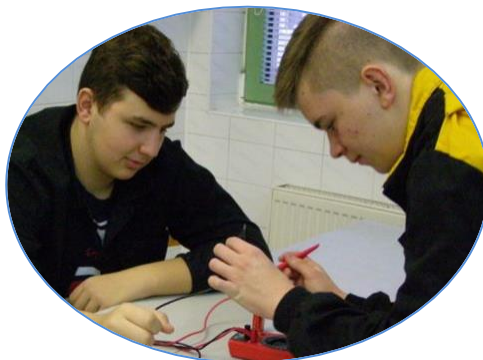
Deň otvorených dverí 2019

27. novembra 2019 boli dvere školy otvorené pre širokú verejnosť. Počas Dňa otvorených dverí si mohli návštevníci na vlastné oči pozrieť, ako vyzerá obyčajný, ale aj neobyčajný deň na Spojenej škole Púchov. Niektorí žiaci a učitelia mali riadne vyučovanie podľa rozvrhu a niektorí zase predvádzali najväčšie zaujímavosti zo svojho odboru alebo obľúbeného predmetu. Predvádzali sa ukážky robotiky, IT technológií, ale aj ručnej klasiky, kreatívna tvorba so sklom a textilom či chemické pokusy.

Samozrejme, už tradične chalani workoutisti predvádzali svoju šikovnosť na hrazde.

Tento deň vždy patrí žiakom, ale aj dospelým. Výchovní poradcovia mali možnosť zistiť, ako funguje na našej škole spolupráca s regionálnymi firmami. Mohli klásť otázky nielen zástupcom firiem, ale aj žiakom, ktorí študujú v systéme duálneho vzdelávania.

Deň sa naozaj vydaril☺

Najlepších študentov ocenila primátorka Púchova

Pri príležitosti Dňa študentstva a pri príležitosti 30. výročia Nežnej revolúcie ocenila primátorka mesta Púchov najúspešnejších študentov púchovských stredných škôl.

Medzi nich patrilo aj päť našich žiakov, ktorí dosahujú vynikajúce výsledky nielen v škole, aj mimo vyučovania. Vynikajú v svojich záľubách a vyznačujú sa zdravým prístupom k povinnostiam. Vzorne reprezentujú svoju školu, a tiež mesto Púchov.

Ocenenie si z rúk pani primátorky Kataríny Henekovej prebrali naši žiaci:

Viktória Albrechtová (II. KCHI, študijný odbor chemická informatika)

Branislav Hoferica (II. KCHI, študijný odbor chemická informatika)

Romana Halušková (II. KCHI, študijný odbor komerčný pracovník v doprave)

Patrik Monček (III. MM, študijný odbor mechanik mechatronik)

Michaela Sabolová (III. KPD, študijný odbor komerčný pracovník v doprave)

Študentom patrí ocenenie aj poďakovanie.

Stajlistky vystavovali v Mestskom divadle Púchov

5. decembra 2019 sa konala vernisáž výstavy Duch krajiny - duchoviny, ktorú organizovala naša škola v spolupráci so Základnou umeleckou školou Púchov. Naše dievčatá, prváčky zo študijného odboru styling a marketing, predstavili textilné šperky, ktoré vytvorili počas týždňa projektových cvičení. Výstava pokračovala v Mestskom divadle Púchov do 13. januára 2020.

Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry

4. – 5. decembra 2019 sa uskutočnilo školské kolo **Olympiády zo slovenského jazyka a literatúry**. Žiaci si overili svoje vedomosti, ale aj praktické zručnosti v písomnej časti, tvorenej didaktickým

testom a transformáciou textu, a v ústnej časti, ktorá bola zameraná na prípravu a prednesenie rečníckeho prejavu. Na 1. mieste sa umiestnila *Gašparová Dominika* z I. C, 2. miesto obsadila *Albrechtová Viktória* (II. KCHI) a na 3. mieste skončila *Dulanská Michaela* (I. C). Blahoželáme!

Chodil Mikuláš...

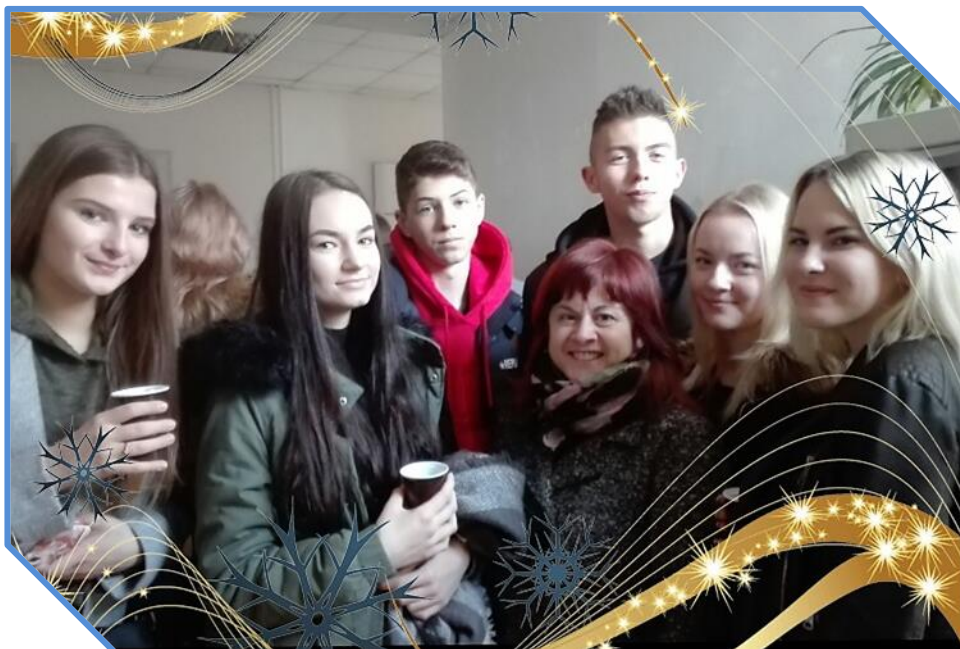
Na 6. december sa zvyčajne netešia len deti, ale aj dospelí. Deti majú radosť z toho, že niečo sladké dostali pod zub, dospelí sú radi, že ich mohli obdarovať na deň svätca – biskupa, ktorý síce pochádzal z Turecka, no známy je po celom svete, svojou dobročinnosťou a pomocou chudobným.

V našej škole k tradičným akciám Žiackej školskej rady tiež patrí Mikuláš, ktorý so svojim sprievodom rozdáva sladkosti žiakom aj dospelým. Táto atmosféra znamená, že sa blíži čas Vianoc, preto je taká vzácna.

Predvianočná akcia

Nielen na Mikuláša sme si zvykli. Posledný deň pred Vianocami býva vianočná akcia pre celú školu, na ktorej sa vyhodnotí najkrajšia vinšovačka a ozdoba na stromček, ktorú si má pripraviť každá trieda. Pohostenie predvianočným punčom býva tiež samozrejmosťou. Výnimkou bolo len to, že vianočnú pieseň si namiesto žiakov nacvičil učiteľský zbor☺.

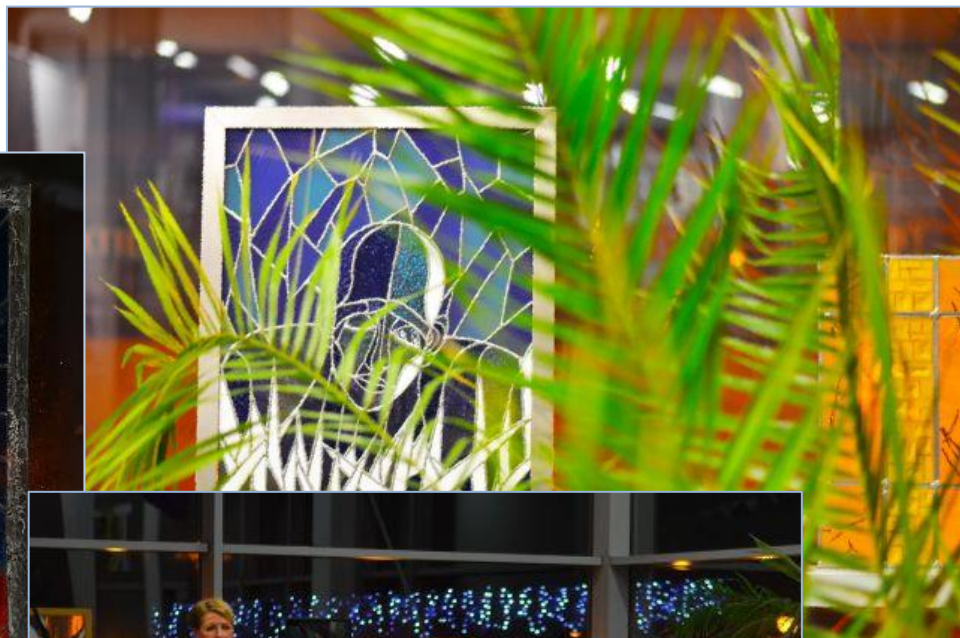

Vernisáž výstavy študentských prác odevných a sklárskych odborov

Sme radi, že naša škola prispieva svojim vzdelávaním k hospodárskemu rastu, ale aj ku kultúre mesta Púchov. Dôkazom je výstava žiackych prác odevných a sklárskych odborov.

Vernisáž výstavy sa uskutočnila vo štvrtok 16. januára 2020 v priestoroch Mestského divadla Púchov. K nahliadnutiu boli maturitné a ročníkové práce, ktoré počas roka realizujú študenti odborov styling a marketing a výtvarné spracovanie skla.

Vernisáž sa vydarila. Výstava trvala do konca januára 2020 a návštevníci boli obohatení o umelecký zážitok.

Interview

Bc. Alžbeta Pončíková začala učiť prvý rok na našej škole. Momentálne vedie projektové cvičenia s chemikmi a má tiež pár hodín fyziky.

Kedy ste študovali na strednej škole a aká škola to bola?

Strednú školu som začala študovať v roku 2012. Navštevovala som miestne gymnázium v Púchove. Štúdium som ukončila maturitným ročníkom v roku 2016.

Čo vám z tých rokov najviac utkvelo v pamäti?

Mnohokrát od starších ľudí počujete : „ Počkaj, ako rada sa vrátiš na základnú, resp. strednú školu. Ako ti bude chýbať!“ Ja to tak, žiaľ, nepocítujem. Nikdy som nemala túžbu vrátiť sa v čase a prežívať celé školské roky odznova. Na strednej škole som mala výborný kolektív, s mnohými spolužiakmi sme zostali kamaráti a stále sa stretávame. No keďže som bola AŽ PRÍLIŠ vzorný študent, často som sa biológiu učila aj do tretej do rána, aby som všetko vedela na 100% a o 7:00 som vstávala na písomku. Bolo to veľmi vyčerpávajúce. Z toho dôvodu som zvažovala, či vôbec nastúpim na vysokú školu. Takže na strednú školu mám aj dobré, ale aj neprijemné spomienky.

Na ktorej vysokej škole ste sa napokon rozhodli študovať?

Vysokú školu sa ešte stále pokúšam úspešne doštudovať. Momentálne študujem na VUT v Brne na Chemickej fakulte odbor biotechnológie. Tento odbor nie je presne definovaný, resp. zahŕňa viacero odborov. Všetko cez toxikológiu, materiálovú chémiu, chemicko-inžinierske procesy, enzymatické úpravy, až po výrobu piva.

Čím sa ešte zaoberáte?

Momentálne veľmi intenzívne pacujem na lepšej budúcnosti. A nielen na tej svojej, ale aj na lepšej budúcnosti študentov.

Čo je podľa vás na vašej práci zaujímavé? Aké má výhody/nevýhody ?

Je veľmi zaujímavé hlavne to, že som sa k tejto práci dostala. Je to pre mňa obrovská skúsenosť! V mojom veku som schopná študentom rozumieť a vžiť sa do ich kože, takže myslím, že sa dokážeme vždy dohodnúť.

Aké sú vaše záľuby ?

Rada čítam, ale nemám vyhranený druh literatúry. Milujem hory. Ticho, ktoré v nich vládne, do mňa vždy vdýchne pokoj, z ktorého dokážem žiť mesiace. Milujem mačky. Pretože majú svoj rozum a nenechajú sa ovládať.

Čo by ste odporučili našim študentom?

Buďte bojovníci. Na hodinách sa vás pokúšam naučiť, že spolupráca je základ všetkého. No každý článok je dôležitý, a preto pracujte na sebe hlavne ako jednotlivci. Silní jednotlivci tvoria silný tím.

Ako to celé začalo

Meno Romana Halušková (17) sa stalo známym nielen v našom časopise, ale i v našej škole. Študentka, ktorá sa aktívne od detstva venuje športovým aktivitám a dosahuje nemalé úspechy, nám tentokrát porozprávala o svojej skúsenosti z Majstrovstiev sveta v ľadovom hokeji.

Ľadovému hokeju sa venujem od štyroch rokov. Priviedol ma k nemu otec, ktorý bol taktiež hokejista. Stanovila som si cieľ dostať sa do slovenskej reprezentácie. Od roku 2018 som sa stala súčasťou tímu žien do 18 rokov.

Moje prvé Majstrovstvá sveta, kde som bola najmladšia, sa konali v Taliansku. Tam sme prehrali s Japonkami. Druhé Majstrovstvá sveta sa konali v Rakúsku, kde sme vyhrali, a tým pádom boli sprevádzané neskutočne krásnymi emóciami. Postúpili sme do TOP DIVÍZIE. Cestovali sme do Japonska, Švédska, kde sme hrali s tímami, s ktorými sme sa stretli aj na MS (Rusko, Švédsko a Japonsko). Vrátili sme sa do Bratislavy a pripravovali sme sa aj počas sviatkov, len Štedrý večer sme slávil s rodinou.

26. decembra začali MS. Prvý zápas sme odohrali voči Švédsku, kde sme prehrali 4:2. Aj keď nás táto prehra mrzela, predsa sme mali šancu postúpiť do play off. Na ďalší deň sme hrali proti Švajčiarsku, a to bolo naše prvé víťazstvo v elitnej kategórii. Dala som gól! Nasledovali nezabudnuteľné pocity pred jasajúcimi divákmi. Neskôr prišlo zasa sklamanie, pretože sme prehrali s Českom, aj Švajčiarskom.

No majstrovstvá boli pre každého veľkou skúsenosťou a dalo nám to veľa do života. Mali sme možnosť zahrať si svetový hokej a ja verím, že nás to posunie vpred.

Už sa tešíme na ďalšie majstrovstvá, ale je dôležité, aby sme boli ako jeden tím, pretože tím je najsilnejší hráč na ihrisku. Budúci rok budem môcť odhrať svoje posledné Majstrovstvá sveta a dúfam, že sa všetci poctivo pripravíme a vrátíme sa medzi svetovú elitu.

Celkovo ma teší, že som dostala ocenenie „najlepšia hráčka tímu“, a tiež ďakujem mojim rodičom, že ma v tom podporujú a držia mi palce.

Lyžiarsky výcvik 2020

Aj tento školský rok sa žiaci prvých ročníkov zúčastnili na lyžiarskom výcviku (od 7.1. do 11.1. 2020) a páčilo sa im, že si mohli zalyžovať na oravských svahoch – Veľká Rača. Niektorí z nich si vyskúšali aj kúpanie sa v ľadovej vode miestneho potoka, no chuť stať sa otužilcami ich rýchlo prešla. V každom prípade mali z toho šou. Podľa útržkovitých informácií sa lyžovať naučili skoro všetci, jednému chlapcovi privrzli prst do dverí a zo svahu prichádzali takí hladní, že by daktorí uvítali aj dvojité porcie jedla. Striedavé počasie bolo na lyžovačku ideálne a žiaci nadobudli celkovo dobrý dojem z príjemných chvíľ, strávených so spolužiakmi a učiteľmi telesnej výchovy.

Vtipy

- Máte veľmi pekné zuby, pani učiteľka!
- Nová učiteľka sa polichotene usmieva:
- To mám po svojej mamičke.
 - A boli vám dobré?

Profesor sa pýta žiaka:

- Sprechen Sie Deutsch?

Žiak odpovie:

- Tak trochen.

Otec sa pýta syna, ktorý sa práve vrátil z maturity, ako bolo.

- Vieš, oci, celá maturita prebehla pobožne.
- A to ako?
- To vieš, skúšajúci bol v čiernom, ja som bol v čiernom. On položil otázku, ja som sa prežehnal. Ja som odpovedal, on sa prežehnal.

Profesor na fakulte medicíny sa pýta študenta:

- Predstavte si situáciu, že vás zavolajú k pacientovi, ktorý prehltol mince. Čo urobíte?

Medik sa zamyslí a vraví:

- Zavolať by som ministra financií Kažimíra, lebo ten dokáže vytiahnuť peniaze z každého.

Keď jeden rozpráva a ostatní spia, hovorí sa tomu vyučovanie.

Rozdiel medzi školou a blázincom je iba telefónne číslo.

Príde žiak domov a podáva otcovi vysvedčenie.

„No, tak toto by teda chcelo poriadny výprask!“ rozčúlene zakričí otec.

„Len pokoj,“ utešuje ho chlapec, „viem, kde učiteľka býva.“

V škole:

- Čo je s tým králikom, čo mi ho chcel otec poslať?

- Ja neviem, pani učiteľka, ale on už zase žerie.

Učiteľ napomína žiakov:

- Prosím vás, nehláste sa, keď nič neviete. Nie sme predsa v parlamente.

Učiteľka vraví žiakovi:

- Vymenuj päť živočíchov žijúcich vo vode.
- Delfín...
- A ďalej?
- Jeho mama, otec, brat a sestra.

Študentky dostali na úlohu napísať esej, ktorá by zahŕňala tému nábožnosti, sexu a tajomstva. Najkratšia práca mala len jednu vetu: „Bože, som tehotná, ale s kým?“

Žiaci sú prvýkrát v škole. Učiteľka im hovorí:

- Nebojte sa, deti, budeme spolu dobre vychádzať.

Na druhý deň ide Marek do školy, stretne pani učiteľku a hovorí:

- Sérus, Maruška...

„Každé poznanie vychádza
zo srdca, každé vzdelanie zo
života.“

Christian Friedrich Hebbel

Časopis Kraskovka 2/2019-20 pripravili učitelia a študenti Spojenej školy Púchov:

PaedDr. Monika Hrenáková, Ing. Lenka Jancíková, Ing. Mariana Jašeková, Ing. Alice Žačiková, Mgr. Alena Hajduková, Mgr. Ján Haššo, Bc. Alžbeta Pončíková, Milan Holišík, Nelly Mičudová, Romana Halušková;

e-mail: casopiskraskovka@gmail.com;

Osobné údaje a fotografie sa spracúvajú v súlade so zákonom.